

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu ese de două ori pre septemana: Dumineca si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la espeditur'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate câtra espeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 59.

ANULU XXIII.

Sabiu 27 Iuliu (8 Aug.) 1875.

tru celelalte pârti ale Transilvaniei sf pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inscrerale se platescu pentru int'ia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dua' ora cu 5 1/2, cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2, cr. v. a.

Sabiu 26 Iuliu.

Telegram'a despre mórtea Archieppului si Metropolitulu Teofilu *Bendell'a*, publicata in nrulu trecut este o surprindere din cele mai triste si mai dureróse pentru biserica nóstra din Austro-Ungari'a.

Abi se incepuse unu periodu nou de *desvoltare* si *nisuintia* câtra viétia cea canonica in biserica Bucovinei si eata acestu periodu are sa inregistreze unu doliu, care in impregiurările cele nedeterminate ale inceputulu facutu nu eschide possibilitati necalculabile. Abi este o luna de dile de cându amu adusu scirea despre compunerea unui statutu, prin care se reguleza afacerile acelei pârti a bisericei gr. or. din care face parte si Bucovin'a, si pre cându inceputulu acest'a de organizare inca, dupa cum scimu, nu este sanctiunatu, eata ca ierarchi'a provinciei celei nóue bisericesci perde prin mórte pre capulu seu. Fi-va ministeriulu cislaitanu cu atât'a consideratiune câtra oper'a sea cea nóua sa grabésca cu asternerea statutulu compusu in sinodulu provinciale de deune-dile spre sanctiunare, séu va face o simpla propunere de denumire, nu scimu, tempulu ne va arata acést'a. La tóta intemplantarea possibilitatea nu este eschisa de a se inaltia pre scaunulu Archieppescu si Metropolitanu alu Bucovinei unu ierarchu, carele sa fia strainu de institutiunile constitutiunali in biserica, ori câtu de restrinse si marginite aru fi ele. In casulu acést'a, ceea ce se intrerupse pre unu tempu scurtu dela mórtea fericitulu *Hackmannu*, se póte reincepe si durá ierasi diecenie indelungate spre daun'a credinciosiloru respectivei biserici.

Cându amu datu espressiune temerei acestei'a justificate prin trecutul celu prea cunoscutu si deplansu de toti binevoitori bisericei nóstre, amu datu si dâmu espressiune si acelei impregiurări, ca barbatulu acel'a, in care erau depuse sperantiele cele mai frumóse, barbatulu doriloru pentru crestini nostri din Bucovin'a, a trecut din viétia asiá ingraba, incátu nu si-a pututu vedé realizate dorintiele sele salutarie.

Simtiemintele sele, intentiunile sele bune si tactulu seu celu finu, si acést'a este o mare mangaiere, credemu ca si in restempulu celu fórte scurtu si intreruptu de morburu voru fi o sementia fructifera pentru biserica. Pamentulu celu bunu, in care remanu semanate insusirile nobilulu ierarchu, barbatii acei demni bisericesci din giurulu seu, dimpreuna cu biserica intréga, suntu o garantia, ca la ori-ce intemplantare voru sci sa duca in indeplinire acea ce este justu pentru biserica, acea ce pretinde biserica basata pre asiediemintele ei.

Este unu mare castigu cându pétr'a fundamentale, pre care se zidesce viitoriulu unei intreprinderi morale, este pusa. Ziditorii se orientéza atunci mai usioru si, de-si cu mai multe dificultati, pre langa o vointia firma si energica lucrulu inceputu totusi se realiséza.

Biserica bucovinena este bogata de esperintie. Din aceste ea va fi invetiatu, câtu este de apretuibile vointia firma impreunata cu energia. Ea nu va lasá oper'a cea grea a intemiatioriulu ei cá sa se pustiésca, pentru ca ea ins'a va sci judeca, ca fiindu parasita asiá de juna, in tempu scurtu

póte fi acoperita de evenimente neprevédute incátu nici urme de ruine sa nu se mai véda din tr'ens'a.

Si déca fia-care fiu se nisuieste a radica unu semnu deasupra momentulu celoru scumpi ai sei, de si-guru ca nu va uit'a nici biserica Bucovinei a desvoltá din oper'a inceputa de repausatulu Archieppu si Metropolitu unu monumentu maretu si pereniu, cá sa ne folosimu de espressiunea vechiulu poetu, unu monumentu, carele sa spuna posteritati inaltu si tare cine a fostu urditoriulu si cine au fostu indeplinitorii lui.

Inim'a si talentele repausatulu, cari avura asiá putiena ocaziune a se manifestá in viétia publica voru suplini aceea ce sórtea cu mâna de feru a suprimatu o viétia de omu. Bucovinenii, cu deosebire, voru dá tributulu celu mai sinceru si celu dreptu acelui ce a pusu mân'a cá sa surpe odata absolutismulu contrabandatu in biserica.

Si noi din departare condolámu cu fratii nostri din Bucovin'a, pentru ca noi scimu ce va se dica a perde prin mórte unu capu bisericescu.

Dorimu inse cá din lacremile ce le punu ei si noi pre morminte sa resara o nedespartita iubire fratiésca intre biserica loru si a nóstra pentru cá preste putieni ani sa póta dice amendoue: Eata amu ajunsu la tienta!

Deca se póte dá crediamentu foiloru oficióse, revolt'a din Erzegovin'a este aprópe de a se stinge (?) Scirea ce amu cuprins'o in vre o câte-va cuvinte despre lovirea dela Crup'a (pariu) este sustienuta si astadi cu adausulu, ca prin mijlocirea episcopulu latinu dela Mostaru, erzegovinenii de ritulu latinu, din tienutulu dela Gabel'a, s'au impacatu si liniscitu. Pre cându oficiósele se grabescu a linisci opiniunea publica pre unele colóne, pre atunci pre celelalte suntu silite a publicá, ca in tierile limitrofe se forméza comitete spriginitórie, si totu pre atunci publica si unu manifestu din partea unui comitetu secretu, cu domiciliu necunoscutu, care are de scopu incuragiarea revoltei erzegoviniane. Manifestulu este tiparitu in limb'a latina si serbésca si distribuitu in Erzegovin'a si Bosni'a. Manifestulu lauda virtutea militaria a erzegovineniloru, cutediandu a dechiará resbelu semilunei. Recomanda mai departe a traganá câtu se póte de indelungu revolt'a, pentru cá Serbi'a si Muntenegrulu sa fia constrinse a dá ajutoriu; la casu cându insurgentii aru vedé ca nu o potu luá cu trupele turcesci la siesu sa se retraga in paduri si in munti si acolo sa-si apere posetiunile. Li se pune la inima a se ferí câtu se póte de a atacá bunulu si averea straina si sa nu nepaciuiasca pre nimenea nici se persecuteze pentru religiune. Intrându in cetati si sate, unde se afla bani de ai statulu, sa nu i ia de câtu pre langa cuietantia si apoi sa i intrebuintieze spre acoperirea lipseloru neapérate. La ori-ce ocaziune sa propage *fratietate, egalitate* si *unitate* si de aceste sa se tiena fórte riguros. Sa garanteze fia-carei confessiuni libertate, in specialu fanaticiloru mohamedani si romano-catolici sa le spuna, ca religiunea nu are se deosebésca pre ómeni, cáci toti suntu frati câti vorbescu un'a si aceeasi limba. In privinti'a politica li-se aduce aminte de imperiulu serbescu de odinióra, care acum nu se póte restitui; se póte

inse sa existe statuti serbesci, de aceea la casu ca s'aru eliberá sa se nisuiasca locuitorii Erzegovinei si Bosniei a se incorporá la Serbi'a si Muntenegrulu. Pre acei'a cari aru dorí a supune aceste două tieri unei puteri straine ii stigmatiséza manifestulu de tradatori de patria. Pentru dinastiele serbesci si muntenegréne sa nu fia cértá, cáci principii se voru intielege intre sine si in privinti'a acést'a. Fatia cu Austri'a recomanda cea mai mare crutiare; nu asiá fatia cu Ungari'a, pentruca, dice manifestulu, ungurii suntu mai rei de câtu turcii. Pentru Russi'a sa tiena simpatie in reserva, pâna va documentá ca se intereséza de fratii apasati. Comitétulu se subscie: „Comitétulu pentru eliberarea de sub jugulu turcescu.“

Mai vinu apoi si telegrame cari anuncia ca grupe de montenegrini trecu in Erzegovin'a, se intielege fara de voi'a Domnitoriulu montenegrénu, sub conducerea capitaniloru Zimorici, Alexici si Petrovici.

Turci'a dirige continuu trupe din Bosni'a si Albani'a spre Erzegovin'a. La inceputulu revoltei erau in vilaietulu erzegovinenu 1600 infanteria si venatori, 6 tunuri de munte, si 400 gendarmi (zapcii). De atunci au mai sositu din Bosni'a unu regimentu de infanteria cu 2 tunuri; cele din Albani'a se astépta, nu se scie inse câte la numeru.

Revoltantii au pre partea loru stâncile muntiloru si paduriloru si armele lor primitive (pusci si pistóle cu cremene, sabii si iatagane) si patriotismulu si nationalismulu.

Cându erá sa incheiamu sosescu sciri, ca revoltantii, dupa unele lupte partiale si dupa ce au arsu unele prediuri turcesci, au incungiuratu (asiediatu) cetatea *Trebinnie*, carea numera cam 10,000 locuitori si este capital'a provinciei Erzegovin'a. Oficiósele se vede ca s'au incelat in calculii lor, iera revolt'a cresce.

Gvernulu austro-ungurescu a inceputu a face dispuzetiuni de precautiune. Din generalatulu Gratiulu suntu comandate 1 brigada si 2 batal. de venatori sa plece spre Dalmati'a. Din Agram s'au inaintatu 2 batal. de linia câtra cofiniile turcesci.

Principele Milanu se afla inca in Vien'a, unde se chiamá comitele Andrassy, concediatu la vill'a sea dela Terebes si ambasadorii Russiei, Angliei si Germaniei, cari asemenea au trebuitu sa-si intrerupa concediele. In dilele din urma se scie ca principele nu este dusu la Vien'a na numai pentru afaceri politice, ci si pentru cestiunea drumuriloru de feru între Serbi'a si Turci'a si pentru — casatoria. Scirea acést'a din urma s'a adevéritu in fapta, cáci joi s'a logoditu cu domnisióra *Checico*, din o familia romana fórte bogata si totu odata nepóta a principulu moldovianu Moruzi.

ad Nr. 1851 B.

Statutele

Reuniunei preotiloru romani gr. or. din protopresbiteratulu Chisineului.

I. Numirea

§ 1. Reuniunea se numesce: „Reuniunea preotiloru romani gr. or. din protopresbiteratulu Chisineului.“

II. Scopulu.

§ 2. Scopulu reuniunei este preste totu, ingrigirea despre buna starea spirituala

morala si materiala a clerulu gr. or. din acestu tractu protopresbiteralu; iera in specie infiintarea un'i „fundatiuni“ pentru ajutorarea preotiloru neputinciosi si seraci, si a veduveloru si orfaniloru de preoti.

III. Sfera de activitate.

§ 3. Sfer'a de activitate a reuniunei se estinde între marginile legei statulu si a canóneloru bisericesci:

a) A cauta medilócele pentru ajungearea scopulu seu;

b) A elaborá proiecte pentru organizarea parochieloru si normarea dotatiunei, potrivite spiritulu tempulu, pre sém'a preotiloru actuali si a le substerne sinodulu eparchialu spre censurare si aprobare.

c) A aflá modu pentru indreptarea moravuriloru celoru rele a poporulu, a censurá si premiá opuri literarie care se voru edá in meritulu acést'a.

IV. Membrii.

§ 4. Membrii reuniunei suntu: *naturali onorari, fundatori si ajutatori*, si anume:

a) Membrii naturali suntu toti preotii gr. or. din protopresbiteratulu Chisineului, dintre acesti'a fia care e deobligatu a solvi in fondulu reuniunei in totu anulu o suma celu putienu de 2 fl. v. a. déca nu va fi membru fundatoriu.

b) Membrii onorari, se voru alege, in adunarea generala a reuniunei dintre barbatii cei mai distinsi ai bisericei nóstre gr. or.

c) Membrii fundatori se voru numi acei individi, — fâra deosebire de scopu séu ocupatiune — cari suntu ómeni onorabili, si voru depune in fondulu reuniunei — odata pentru totu-déun'a — o suma de celu putienu 50 fl. v. a. celu multu in două rate;

d) Membrii ajutatori suntu acei'a, cari voru contribui in fondulu reuniunei din cându in cându séu odata pentru totu-déun'a cu sume mai mici de 50 fl. v. a. séu voru concurge si cu alte ajutórie in folosulu reuniunei.

V. Drepturile membriloru.

§ 5. Membri naturali se folosescu de tóte drepturile reuniunei in asemenea mesura, si au in tóte afacerile reuniunei votu decisivu;

§ 6. Membrii fundatori — déca nu voru fi si membri naturali séu onorari, — voru avé in siedintiele „Reuniunei“ votu consultativu in cele ce privescu afacerile fondulu, iera in alte afaceri nu voru avé nici unu votu precum nici pretensiuni de ajutórie din fondulu reuniunei.

§ 7. Membrii onorari au votu consultativu in tóte afacerile separate de fondu.

§ 8. Membrii ajutatori nu au votu nici intr'o afacere.

§ 9. Presiedintele naturalu alu reuniunei este totu-déun'a protopresbiterulu tractualu, langa carele reuniunea in adunarea sea generala si va alege unu vice-presiedinte, carele in absentia presiedintelui naturalu, are a conduce tóte afacerile reuniunei.

§ 10. Presiedintele, respective vice-presiedintele, va convocá in totu anulu odata adunarea generala a reuniunei, si anume: cu finea anulu scolaru, iera in casu de lipsa si mai adeseori.

VI Adunarea generala.

§ 11. Adunarea generala e ambulanta si se va tiené in locul asemnatu de adunarea generala premergatória la terminulu defiptu prin presidiu.

§ 12. Agendele adunarei generale suntu:

a) A censurá tóte agendele comitetulu si oficialiloru;

b) A esamina socotile si starea fondulu reuniunei;

c) A decide despre ajutoarele recerintelor la fundatiunea reuniunii;

d) Va alege pre membrii comitetului, pre oficiali, membrii onorari si va declarea pre cei fondatori de atari;

e, Va esmite comisiuni pentru elaborarea proiectelor necesare spre scopul reuniunii, si apoi elaboreze comisiunilor, seu si a singurateciloror individi, le va censura si aproba in sfera competintei sele.

VII. Comitatu reuniunii.

§ 13. Reuniunea va ave unu comitetu de 6 membri cu unu presedinte — alesi pre unu periodu de 3 ani dintre membrii naturali ai reuniunii conform §-lui 12 lit. d)

§ 14. Agendele comitetului sunt: a controla oficialii, a examina ratiunile lunare si anuale, si despre tote a reporta adunarii generale.

VIII. Oficialii si agendele lor.

§ 15. Oficialii reuniunii se alege dintre membrii naturali ai reuniunii prin adunarea generala pre unu periodu de 3 ani; si sunt: doi notari, unu cassariu si unu controlorulu.

§ 16. Notarii voru duce protocolulu despre obiectele pertractate in sedintiele comitetului si adunarii generale a reuniunii precum si alte corespondentie in afacerile reuniunii.

§ 17. Cassariulu va primi dela toti membrii reuniunii banii incursi pre sem'a fondului reuniunii, despre cari va purta unu diurnalu de incasare, precum si alte protocoale pentru tienera in evidentia a fondului; elu va da comitetului si adunarii generale ratiuciniu despre starea casei.

§ 18. Controlorulu va scontru din candu in candu starea fondului si va contrasemna obligatiunile, cuitile si socotile inainte de ce se voru substerne comitetului seu adunarii generale spre censurare respective aprobare.

§ 19. Fia-care officiantu pote abdice numai la adunarea generala; iera in casu extraordinariu presidiulu reuniunii.

IX. Patronulu reuniunii.

§ 20. Patronulu reuniunii e „Sant'a Treime“.

X. Sigilulu

§ 21. Sigilulu reuniunii va ave emblema Santei Treimi, cu circumscripitiunea: „Sigilulu reuniunii preotiloru romani gr. or. din protopresbiteratulu Chisineului 1875“.

XI. Fundatiunea

§ 22. Reuniunea va infintia sub au-

mele seu o fundatiune pentru orfanii si veduvele preotiloru.

§ 23. Averea fundatiunii se va manipula prin casariulu si controlorulu reuniunii, acompaniati de comitetu.

§ 24. Despre modulu de manipulare a baniloru fundatiunali se va ingriji totu-deun'a adunarea generala a reuniunii.

§ 25. Comitatu manipulantu va tiene in fia-care semestru a unui anu, o sedintia in caus'a manipularii baniloru fundatiunali; si in casu necesariu va provoca presidiulu reuniunii pentru de a convoca adunarea generala.

§ 26. Deca cu tare membru naturalu s'aru stramuta din acestu protopresbiteratu, inse va voi si mai departe a contribui sum'a anuale, cu care e obligatu ca membru naturalu, — se conserie dara si mai departe de atare, si se pote folosi si de drepturile membriloru naturali; iera din contra, deca la provocarea casariulu reuniunii se va declara, ca nu mai voiesce a respunde sum'a anuala si mai departe, — atunci dupa ce va solvi tacs'a cu care dora va fi in restantia, — se considera de eschisu si nu va ave nici unu dreptu de pretensiune din fondulu reuniunii nici elu nici successorii sei.

§ 27. Ori care membru fia naturalu, fondatoru, onorariu, seu ajutatoriu se eschide din sinulu reuniunii, deca purtarea lui va fi contraria intereselor si scopului reuniunii.

§ 28. Adunarea generala pote absolve dela solvirea tacs'ei pre acei membrii naturali, cari prin cutari lovituri de sorte nu suntu in stare de a solvi sum'a receruta, dara acesta absolvere se pote face numai cu o majoritate absoluta de voturi

XII. Impartirea ajutozelor fundatiunii

§ 29. Din fundatiune se voru imparti ajutoare numai dupa ce va dispune de o suma de celu putienu 5000 fl. v. a.

§ 30. Competitorii la aceste ajutoare, potu fi toti orfanii si veduvele aceloru preoti gr. or. din tractulu Chisineului, cari au fostu membrii naturali seu fondatori ai reuniunii; asemenea si preotii neapti de functionatu dara seraci.

§ 31. Trecandu fundatiunea preste o suma de 20,000 fl. v. a. si aflandu-se in stare imbucuratoria: va pune premii pentru opuri literari bisericesci precum si pentru alte scopuri folositorie, lasandu inse neatinsu fondulu de 20,000 fl. v. a.

§ 32. Ajutoarele si premiile se voru

hotari si vota prin adunarea generala a reuniunii, la propunerea comitetului.

§ 33. Adunarea generala a reuniunii e indreptata a face propuneri pentru modificarea statutelor dupa cum pretindu impregiurarile, apoi a cere aprobarea loru dela locurile competente.

§ 34. Reuniunea se va pute desfiintia numai cu convoirea a loru $\frac{3}{4}$ a membriloru ei naturali.

§ 35. La casu de desfiintarea reuniunii, despre fundatiune va dispune adunarea ultima generala, conyocata spre acestu scopu. si despre acest'a se va reporta Consistoriulu eparchialu.

Datu din sedintia senatului strensu bisericescu, tienuta in Aradu la 16 Ian. 1875.

Andrei Pappu m. p.

Protosincelu si Vicariu episcopescu.

(L. S.)

Ioanu Moldovanu m. p. secretariu consistorialu.

Romania.

Bucuresci, 21 Iuliu 1875.

Ceea ce a facutu fericirea si prosperitatea micului regatu alu Belgiei, ceea ce a facutu din acesta tierra unu modulu de imitatu pentru popore, este vietia laboriosa a poporului belgianu, pre de o parte, si moderatiunea cu care partitele politice sciu sa lupte intre ele, pre de alta parte.

Poporulu pune acolo munc'a mai pre susu de ori-ce consideratiune si de ori-ce grige. Elu scie ca fara munca nu va pute nici odata sa ajunga la gradulu de civilizatiune si de inaintare unde au ajunsu alte popore.

Catu despre lupt'a partitelor, care este naturala in ori-ce tierra libera, ea este o lupta de principii si credintie, iera nu o lupta de persone. De aceea, acesta lupta este nobila si fertila pentru binele publicu. Ea inaltia caracterele, formeza pre cetatienu, protege marile interese ale societatiei si asigura triumfulu adeverului si alu justitiei.

Unu exemplu recerutu ne va vedea aceea ce afirmamu. Sciu lectorii nostri ca principele Bismark, in urm'a atentatului Duchesne, a intrevenu cu energia pentru ca guvernulu belgianu sa modifice legislatiunea sea penala. Ce au facutu belgiani? Ei s'au unitu

toti in o singura cugetare si in o singura simtire, pentru a protesta in contr'a acestei nedrepte pretentii. Toti au uitatu divisiunile politice in fatia unei cestiuni de demnitate nationala, si nimeni nu s'a ganditu sa acuse pre guvernulu candu acest'a a creditu prudentu sa vie cu unu proiectu de lege in acesta materia.

La noi, din nenorocire, lucrurile se petrecu altu-feliu. Turci'a ne contestu dreptulu de a incheia tractate cu puterile straine. Dara, in locu ca sa nu fia in tierra decatu o singura voce pentru a protesta, opozitiunea acusa pre guvernulu ca Turci'a este superata pre noi din caus'a noastra. Ea face mai multu; combate necontentitu pre guvernulu atunci candu elu lupta in Europ'a pentru a castiga recunoscererea acestui dreptu, si in concertulu marilor diare europene, cari aperau caus'a Romaniei nu s'a gasitu decatu o voce discordanta; vocea diareloru opozitiunii din tierra.

Eata pentru ce nu putemu noi inca sa fimu Belgi'a orientului! Mai nainte de a ajunge acolo, avemu unu inamicu puternicu de combatutu in chiaru inim'a cetatiei. Acestu inamicu este reulu obicei ce amu contractatu de a ne sfasia pentru cea mai mica deosebire de ideisi de a presupune totu-deun'a sentimente urite la acel'a care judeca altu-feliu decatu noi.

Viitoriulu este alu poporeloru cari se civilizeza, iera nu alu poporeloru cari se agita in golu. Pana candu nu vomu reusi sa sterpimu din mediloculu nostru tristulu obicei de a specula asupra cuvintelor, pana candu nu vomu introduce o vietia laboriosa in loculu friguriloru si alu agitatiuniloru cari ne obosescu si ne impedeza de a produce, pana candu nu ne vomu convinge ca stabilitatea in institutiuni si in guvernulu este o conditiune indispensabila de propasire, pana atunci multe incercari de a face binele pentru tierra voru remane zadarnice. Candu unulu pune samentia in pamentu si altulu vine sa o scota cu mania seu sa taie plant'a dela radecina indata ce a crescutu, ori catu de bunu aru fi pamentulu in care amu semanatu, acelu pamentu va remane in totu-deun'a sterpu.

Astadi mai cu sema, candu frun-

ECLESIOLOGIA.

Studii esegetice.

Partea I.

CAPUL I—IV.

Venirea lui Iisus in lume. Contactulu cu lumea.

Sectionea I.

CAPUL I.

I. Dumnedieu Cuventulu eternu ia chipu omenescu in persona lui Iisus Christosu fiulu lui Ddiu. — II. Marturisirea lui Ioanu botezatoriulu despre densulu. — III. Alipirea invetiaceiloru de densulu.

I. Vs. 1—18. Introducerea intregiei evanghelie.

(Urmare)

Credu ca nu voiu gresi, deca la incheierea acestei sectiuni, adaugu unele observatiuni, cu privire la acestu capitu.

Impregiurarea ca Ioanu nu amintesce nici botezulu (Mat. 3, 16. Marcu 1, 9. Luc'a 3, 21.) si nici petrecerea lui Iis. in desiertu, ispit'a si postulu lui de 40 de zile (Mat. 4, 1 seq. Marcu 1, 12 seqq. Luc'a 4, 1 seqq.) a datu ansa essegetiloru la o disputa lunga si pana astadi fara rezultatu asup'a intrebarei: sub ce tempu in decursulu evangheliei lui Ioanu cade botezulu, si sub ce tempu ispitirea lui Iisus, pre cari Evangelistulu dupa cum amu mai disu — presupunendu evangeliile sinopticeiloru cunoscutu, din punctulu seu de vedere — nu le amintesce. Dupa ordinea chronologica a descrierei istorice, deca nu ambe acete, celu putienu unulu, botezulu, tre-

buie sa se cuprinda in acestu capitu. De aceea credu a fi la locu sa incercamu a deslega — incatu ne va fi cu potintia — acesta intrebare la acestu locu.

Sa o impartimu si noi, ca tota lumea, in doue parti, dupa cum si este: Botezulu, — Ispit'a.

Ca intre paranteze insemnezu ca nu sciu sa se fia ocupatu s. s. Parintu cu acesta problema mai de aproape; ei n'au fostu asi curiosi, asi scrupulosi, precum suntemu noi, au fostu inse mai credinciosi.

a) Botezulu. Intrebarea asup'a botezului destulu de bine deslusita de Bruno Brückner*, a carui opiniune o adoptezu. — Unii esegeti, intre cari si Meyer, Luthard..., sustienu ca botezulu lui Iis. s'a intemplat inainte de marturia prima a lui Ioanu botez. (Vs. 19—28) basandu-se pre Vs. 26. (iera in mijloculu vostru sta pre carele voi nu-lu sciti) prin carele s'aru presupune atata cunoscerea personale a lui Iis. din partea botezatoriulu, catu si dupa Vs. 3s—33. (nu l'amu cunoscutu) premergerea botezului. Aceste cuvinte inse nu potu servi ca argumentu ca botezulu s'a intemplat inainte de Vs. 19—29, caci deca consideramu:

a) ca marturia din Vs. 27. inca nu contine nici o relatie fatia cu persona lui Iis. — acest'a se areta numai in Vs. 30;

*) Kurzgefasstes Exegetisches Handbuch zum neuen Testament von de Wette. I Band. III Theil. Evang. Iohannis, bearb. v. B. Brückner. Leipzig 1863. — V Auflage.

β) ca botezulu, carele avea sa descopere lui Israilu pre Iis. (Vs. 31) s'a intemplat inaintea poporului (Luc'a 3, 21.), si astfel nu s'a potutu dice sinedristiloru „voi nu-lu sciti“ (Vs. 26), caci de securu ei l'aru fi scitu, deca botezulu aru fi premersu, si in acestu casu investigatiunea lu alta directiune;

γ) ca nu s'aru pote intielege cum marturia din Vs. 27, deca s'a intemplat dupa botezu a trebuitu sa se pronuncie asi de in generalu si fara nici o referintia seu alusiune la acelu actu (carele in Vs. 31. 32. se presentaza asi de resoluta) — vomu trebui sa ne convingemu, ca: marturia din Vs. 26 seq. a fostu inainte de botezu; considerandu mai departe, ca

δ) prin explicarea data de Botezat. la Vs. 29. cum a cunoscutu elu pre Iisus, ca pre Messia, la botezu (Vs. 32 seqq.), acest'a (botezulu) areta ca premersu, si in urm'a caruia, modulu, cum Botezatoriulu 'si desemna missiunea, este cu totul altulu: mai chiaru, mai precisu, decatu cum a potutu fi Vs. 23. — vedemu ca marturia prima Vs. 19—28 se basaza numai pre ore-care presimtire profetica, — a dou'a Vs. 29 seqq. pre esperintia istorica; aceea se reduce la o securitate interna, acest'a la o descoperire deosebita a botezului, si prin urmare: actulu botezului trebuie sa cada intre ambele marturii 19—28, si 29—34; asi dara ori in diu'a marturiei prime — dupa investigatiune, ori in diu'a celei de a dou'a. Si de ore-ce dela diu'a marturiei prime, se incepe

numerarea celoru urmatorie, ceea ce tradeza unu interesu mai inaltu, — este probabilu ca acesta di este a botezului.

b) In privintia partiei a dou'a — petrecerea in pustiia (desiertu) de 40 de zile si ispit'a — nu potu consinti cu nici unulu din cati si-au datu parerea asup'a ei. Brückner si de Wette, ce e dreptu suntu neresoluti; celu dintaiu inse mai aplecatu a se lipi de opiniunea lui Hengstenberg, carele o pune la 3, 22, unde Iis. petrece in pamentulu Iudeei; altii o punu la 4, 2 seqq. Nici un'a nici alt'a nu pote fi adevereta pentru ca: a) locurile citate nu corespundu cu descrierile paralele ale sinopticeiloru; si β) cele descrise la 2., 13—21 s'au intemplat cu securitate dupa ispita (Mat. 21, 12. Marcu 11, 15. Luc'a 19, 45.) si Evangelistulu pre langa tota independintia sea de sinoptici, nu potea veni in opozitiune asi flagranta cu cei-lalti (sinoptici).

Nu se pote pune nici intre Vs. 34 si 35 si nici intre Vs. 28 si 29 pentru ca nu o concede „a dou'a di“ (τη εραριον). Evangelistulu atatu in Vs. 29 si 35. (τη εραριον — a dou'a di) catu si in 6, 22. (τη εραριον), in 2, 21 (τη τριτη ημερα — a trei'a di) si in 11, 39 (τεταρατς — a patru'a di — de patru zile), desemna tempulu cu asi acuratetia si cu atata sigurantia incatu este imposibilu verirea aloru 40 de zile intre Vs. 28 si 29 seu 34 si 35, fara a resturna totu pondulu si tota valoarea chronologiei, si a reduce Evangeli'a intraga la unu

tarile noastre se deschid prin tratate de comerțu statelor cari sunt mai înaintate decât noi, cându drumurile de feru ne punu în contactu imediatu cu civilizațiunea Europei, astadi mai multu decât ori cându trebuie sa indoimu activitatea noastră si sa recastigăm tempulu ce amu perduto în lupte politice si în agitațiuni sterile. Trebuie sa ne suim la înaltimea rolului ce ne asiguratu provedintia si pozițiunea noastră geografica. Trebuie sa ne aretăm demni de a stă alaturi cu poporele civilizate cu cari ne amu pusu si ne vomu mai pune în raportu. Trebuie sa utilizăm în modu închieptu bogatele resurse ale țierei si calitățile intelectuale cu cari natur'a a dotatu pre poporul român. Trebuie sa dovedim Europei, care pune în noi speranțe mari, ca ne deosebim în adeveru da acea ce s'a numitu *omulu bolnavu*. Trebuie, în fine, prin o munca neobosita, prin încetarea luptelor cari ne dividu, prin aplicarea noastră cu seriozitate si cu răbdare la oper'a imensa a progresului, sa recucerim pozițiunea noastră strălucitoare de alta-data si sa ne aretăm demni de a trăi cá statu civilizat si independentu.

Eata care este misiunea noastră, si mai cu sēma, o reptăm, misiunea nōuelor generatiuni. Evenimentele se precipita pre fia-care di ce trece. Secolul în care traim este secolul formării natiunalitățiilor. Măne, pōte, probleme teribile, cari ascēpta de atāt'a tempu o solutiune, se voru resolve de sine. Noi trebuie sa fimu pregatiti pentru ori-ce impregiurare si sa ne gasim totu-dēun'a la postulu nostru de onōre.

Sa lasăm dara, pentru Dumnedieu, acele discutii bisantine si acele lupte fără scopu cari ne degrada si ne pierdu. Sa lasăm mai cu sēma acele triste violențe de limbagiu cu cari cautăm sa vestejim totu ce țier'a are mai bunu în sinulu ei. Sa reintrăm în sufletulu nostru, sa nu ascultăm decâtu vocea consciinței si a inimei noastre de româri, sa nabusim pasiunile si urele alu căroru to-

simplu visu alu fantasiei fără nici o legatura interna. Acēst'a o facu acei'a, cari punu botezulu înainte de Vs. 19, chiaru si Euthimiu, dupa carele se vede a se fi orientatu si A. Siagun'a în Istori'a sea bisericēsa Tom. I. §. 22. pag. 21 seq. *) — Ba chiaru si cursulu istoricu inca este în contradicere cu opiniunea acēst'a, căci sinopticii nu cunosc vre-o reintōrcere a lui Iis. la Iordanu; ba suposițiunea suferi de neprobabilitate ca Iis. sa fia absentatu 40 de zile între botezulu seu (resp. 1, 26.) si 1, 29, apoi cade si prin aceea ca dupa cum s'a aretatu sub a) botezulu nu pōte fi înainte de 1, 19 seqq.

Considerand înse începutulu si cuprinsulu Vs. 12 si 13 din cap. 2. si comparand-lu cu Mat. c. 4, 12. 13. Marcu 1, 14. Luc'a 4, 14, si vedind consonanti'a acestor locuri în descrierea istorica, vomu fi în dreptu a pune ducerea în desiertu si petrecerea de 40 de zile a lui Iis. la cap. 2, între Vs. 11 si 12. Airea nu se pōte. A se vedē si explicarea la 2, 12.

*) Marele Metropolitu Andreiu n'a fostu infalibilu; acēst'a nici a pretins'o, si nici i-a atribuit-o cine-va. A potutu usioru gresi neocupandu-se mai de aprōpe cu Esegēs'a. De aceea nu mi se va luā în nume de reu din partea adoratorilor principiilor lui, între cari simtu mangaiere a me numerā si eu, dēca în acestu punctu atātu de delicatu nu ne unim în pareri. De siguru, dēca combinā mai de aprōpe combinatiunile si consideratiunile atinse nu punea Ispit'a lui Iisus în loculu unde a pus'o. Eu sum cu cea mai mare pietate fatia cu memori'a acestui metropolitu, si chiaru memori'a lui santa pentru mine, principiulu lui celu mai înaltu: *adeverulu si lumina* — mi dictēza se eruezu adeverulu, fiindu securu ca prin acēst'a urmezu intentiuniloru lui.

rentu curge cu atāt'a furōre preste capulu nostru. Ne iubim totu țier'a si voim totu sa o vedem mare si gloriōsa: iēta adeverulu! Sa-lu recunōscem odata în sinceritate si sa ne aducem aminte, ca mai presusu de ambițiunile si de interesele noastre, este mare cauza a țierei pentru care trebuie sa lucrăm cu totii.

Iēta apelulu ce credem ca intērele cele mai mari si cele mai urgente ale natiunii ne comanda sa facem tuturoru inimelor romānesci.

„Press'a.”

Circulara ministrului de interne si presiedinte alu consiliului de ministri cātra toti prefectii din țiera.

Domnule prefectu! Cunōsceti importantele si multu folositoriele lucrări alu adunārilor noastre legiuitōrie din sesiunea estraordinaria trecuta.

Cele mai însemnate dintrensele suntu :

a) Concedarea constructiunei căilor ferate Ploesti-Predēlu si Adjud-Ocn'a, realizarea cu chipulu acēst'a a legaturii linielor noastre ferate cu liniile Austriei si Europei centrale;

b) Conventiunea cu societatea actionarilor căilor ferate romāne pentru a se rescumperā pre sēm'a statului preste a patr'a parte din rețiu'a linielor noastre ferate;

c) Conventiunea de comerțu cu imperiulu austro-ungaru, prin care, pre lānga consacrarea dreptulu nostru suveranu de a tractā, se creaza cele mai mari avantagie pentru agricultura, comerțulu si industri'a Romaniei

Aceste acte, d-le prefectu, suntu de natura a creā în favōrea celor ce le-au facutu, titlurile cele mai legitime la încrederea si la cunoscinti'a țierii.

Asiā au si fostu ele apretiuite de toti bunii romāni, de toti ómenii pacinici si iubitori de ordine, de chiaru press'a si opiniunea publica din Europ'a.

Corpurile noastre legiuitōrie, camer'a si senatulu, au deliberatu asupr'a acestor proiecte cu tōta maturitatea si incungiuurate de tōte lumenele trebuinciose; si le-au votatu dupa ce au capatatu cea mai deplina convicțiune ca suntu pentru binele si interesulu țierei.

Se vede insa, ca, tocmai pentru ca guvernulu si partidulu conservatoriu au potutu aduce aceste mari servitii țierii, oposițiunea s'au agitatu si se agita mai desperatu de cātu totu-dēun'a.

La simte ca, pre cātu partidulu care prin linisce, prin ordine si prin progresu moderatu, aduce bine țierii, se va intari, pre atātu ea va perde unu tarām pre care si-lu rezervā a-lu exploatā în interesulu ideiloru demagogice si resturnatōrie.

Nu a neglijat daru nici unu midilocu spre a ajunge la scopu. După ce a parasitu tarāmulu legalu si constitutionalu, ce i asigurā pozițiunea a cătoru-va membri ai sei în camera; dupa ce a aruncatu injuriile si calomniile cele mai netrebnece contr'a reprezentatiunei legale a țierii; dupa ce prin petitiuni cātra Mari'a Sea, si prin reclame cātra publicu, calomniēza si acusa guvernulu si camer'a; dupa ce prin cuvinte rostite în publicu si prin totu felulu de scrieri destramate a facutu apelu la pasiunile cele mai ordinare, se pare ca acēsta oposițiune si-a concentratu tōta actiunea sea în a falsificā si a amagi opiniunea publica, sēu macaru opiniunea ómeniloru lesne crediatori.

Acēsta actiune, d-le prefectu, este de dator'ia noastră tuturoru a o combate cu tōta energi'a ce da o cauza drēpta.

De cându partidulu conservatoriu este la putere, ele a procuratu țierei linisce, ordine, regulata în finacie, crescere de creditu, lucrări de drumuri de feru siosele, plati de datorii contractate de altii, aridicarea prestigiului si demnității țierei în afara, în fine

elu a sciutu sa aplice adeveratulu sistem constitutionalu si se practice libertatea fără a cadē nici în tiranie nici în demagogia.

Nu partidulu opusu, nu partidulu radicalu, care acuza si calomniēza astadi partidulu conservatoriu, nu acelu partidulu aru fi potutu ajunge la unu asiā resultatu.

Unde dara amu gasitu, si unde avem noi adeverat'a noastră fortia! O avem în consciințele tuturoru ómeniloru imparțiali si bine cugetatori.

Acele consciințe, domnule prefectu, trebuie sa le luminăm, si sa nu le lasăm a fi prad'a zavistiei si a intrigei.

Fia-care bunu român, fia-care membru alu partidulu conservatoriu are de datorie sacra de a luminā, de a deslusi pre aprōpele seu asupr'a adeverului.

D-vōstēa, cá prefectu, siliti-va înse într'unu statu liberu, sa luminati pre conjudenii d-vōstra asupr'a naturei asupr'a avantagiiloru actelor votate de camera în sesiunea trecuta.

Explicati-le, de exemplu ca guvernulu si camer'a au concedatu unei companii englese constructiunea căilor ferate Adjudu-Ocn'a si Ploesci-Predēlu, căci, nici ca s'a probatu nici ca s'a sustienutu macaru în adunare ca aru esistā o compania romāna, în conditiuni de a putē construi lini de asiā importantia.

Cu tōte acestea lini'a Ploesci-Predēlu trebuia construita, în terminu scurtu, numai până la Augustu 1878, căci natiunea incheiasa dejā cu Austro-Ungari'a o conventiune asupr'a acestei junctiuni. Daru acēsta lucrare fiindu fōrte grea si tempulu prea multu scurtu, erā de dator'ia cameriloru si guvernulu a esaminā cu cea mai mare scumpetate garantiile ce oferiau diferitii concurenti nu numai prin capitalurile de cari dispun, daru si prin creditulu lor de constructori speciali pentru asemenea lucrări. Seriositatea studiiloru premergatorie si unu personalu tehnicu destulu de experimentatu, erau calități neapurate pentru unu concurentu care voiā sa întreprinda, în asiā scurtu tempu, o lucrare atātu de însemnata.

Camerile, în intieptiunea lor, au alesu în urm'a concursului ce se facuse, pre acēl'a care presenta cele mai multe din aceste avantagie si conditiuni.

Cá si guvernulu, camerele numai avēu, în acēsta alegere a lor, a se preocupā de cātu de avantagie economice ce presinta fia-care concurentu, atātu cá eftinatate de pretiu cātu si cá soliditate si garantii de constructiune, căci acum se inlatura exploatarea liniei: la se rezervase viitorulu si nu se mai putea nici chiaru protestā de nimeni ca s'aru dá exploatarea streiniloru, iēra nu romānilor. Acum erā vorba numai de construirea liniei.

Camere, cá si guvernulu, nu trebuia sa faca favori sēu esceptiuni, ci trebuia a se încredintiā constructiunea acelu constructoru, de ori-ce natiunalitate aru fi fostu, care oferea conditiunile cele mai bune.

Acēst'a s'a si facutu. Odata ce lini'a va fi construita, ea remane a statului, si exploatarea ei se va regulā iērasi prin o lege.

Cestiunea conventiunei cu societatea actionariloru căilor ferate romāne iērasi a fostu multu desnaturata si exploata de cei ce servescu de tōte midilōcele cá arma de oposițiune.

Insa, domnule prefectu, faceti a se intielege bine ca aci nu fusese nici odata vorb'a nici de unu imprumutu nou ce aru constitui o noua sarcina pentru statu, nici macaru de vre-unu sacrificiu, fia elu de unu leu, în sarcina tesaurulu nostru.

A fostu, puru si simplu, vorb'a de a înlesni creditulu actionariloru si societății din Berlin, care, victime cá

si noi a defectelor primei concesiuni din 1868, data doctorulu Strusberg, si a indeplinitu cu onestitate îndatoririle ce luase prin conventiunea din 1872.

(Va urmā.)

Varietăți.

*) Foile din Budapes'a aduc scriae despre reorganizarea politiei, carea în părțile locuite de natiunalități va fi sustienuta de statu, nu mai multu de municipie si va fi subordonata deadreptulu ministerulu reg. ung. de interne.

*) Buletinulu ofic. de dominec'a trecuta publica ordinatiunea ministeriala, prin care se reorganizeza tribunalele regia de I instantia, numindu-se oele 20, cari cu diu'a de 30 Sept. a. c. au sa încete. Intre acestea *cinci* sēu chiaru *siese* suntu, cari atingu pre romāni mai de aprōpe, adeca: tribunallu din *Abrudu*, alu căru teritoriu vine sub juredictiunea celui din *Alb'a-Iuli'a*; mai departe încēta alu *Beiusiului*, intrandu în locu-i celu din *Oradea mare*; asemenea alu *Hatiegului*, anectandu-se teritoriulu lui la *Dev'a*; apoi celu din *Nasendu*, estindindu-se juredictiunea celui din *Bistrit'a* preste totu districtulu; alu *Fagarasiului*, trecendu afacerile se la celu din *Brasiovu*; în fine alu *Gherlei*, ale căru părți se supusera judecialminte celui din *Deesiu*. — „Albin'a”.

*) (Bibliograficu.) Se afla sub pressa „Istori'a Ungariei pentru școlile poporale” de Dr. Nicolau Popu, profes. la gimnasiulu român din Brasiovu.

Publicatiune.

P. T. Domnii invetiatori cari voiescu a frecuentā cursulu invetiatorescu supletoriu în Sighisiōr'a, din acestu anu, în sensulu înaltulu emisu consistoriale dto 15/7 c. Nr. 1522, — se invita a se anuntia până în 30 Iuliu c. st. v. la prea onor. domnu protopresbiteru Zacharia Boiu în Sighisiōr'a, cá sa li se pōta ingrigi de cartire,

Sighisiōr'a în 20 Iul. st. v.

Comitetulu parochialu.

Demetriu V. Moldovanu,
conducatoriulu cursulu supletoriu.

PARTEA ECONOMICA.

Despre unele midilōce, care aru putea ameliorā starea materiala a poporulu român. *)

Onorati domni si frati! Mi iau voia a Ve cere indulgentia pentru câte-va momente, voindu a tratā unu obiectu, care dupa parerea mea este de mare importantia pentru poporul român. Prin acēst'a credu totudeodata, ca voi satisfacē § 4. din dispositiunile, speciali, cari le avem pentru regularea midilōcelor, spre ajungerea scopulu Asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporulu român.

Unu publicistu român a esprimat în scurte cuvinte ideile, care voiescu a Vi le comunicā astadi. Cuvintele acelu barbatu suntu următoarele: „Asteptati sa cunōsca Europ'a poporul român? Europ'a se va interesā de elu, înse o sa se interesedie mai întâiu a scī, care este starea industriei, agriculturii si a comerțulu la noi, . . . atunci, de vomu aretā, ca amu prinsu gustu la sciintie si arte, într'unu cuventu amu începutu a ne cultivā, vomu capetā stim'a si consideratiunea ei.” Astfelu scrie dlu C. A. Cretulescu într'unu articulu din *Revist'a romāna*.

Luāndu cá punctu de manecare aceste cuvinte voi cercā a tratā despre unele midilōce pentru înaintarea poporulu român.

Factorii principali pentru progresare suntu dupa cum scim cu totii — averea spirituala, — sēu cultur'a morala intelectuala si averea mate-

*) A se vedē corespundinti'a din *Fel-dior'a* publicata în Nr. 57. „Tel. R.” R.

riala s'eu banii si posesiunile. Asiu abusa prea multu de pacientia d-vostra, deca a-si trata ambele aceste obiecte, deci ca sa nu fiu prea lungu me voiu margini a vorbi numai despre averea materiala, caci despre midilocele pentru cultura spirituala s'a vorbitu de mai multe ori.

Domniloru! Omulu este avisatu a umbla dupa bani si avere; in prim'a linia spre a-si procura midilocele neapertu trebuinciose pentru subsistinta: nutrimente, imbracaminte locuinta etc. Trebuinciele cele mai neapertate odata satisfacate omulu incepe a cugeta mai departe. Invetia a cunosce puterea baniloru, a sci, ca banii si averea i pote procura comoditate, placeri si bucurii, i usuradia lupta de existinta; avantagie, care unu individuu, ce nu dispune de averi, nu le pote avea.

Acest'a este o incuragiare si incitatie destulu de mare, pentru ca elu sa alerge neincetatu dupa bani, sa se ocupe di si nopte, ba chiaru si in somnu cu ei, sa-i adore ca pre unu Idolu. Midilocele spre a castiga avere suntu pe catu de multe, pre atatu de diferite si mintea omenesca din di in di nascocesce midiloce noue spre a-si agonisi mai iute si mai usioru averi. Multi si dintre romani cauta averi, dara nu cauta midilocele corespunditorie spre a-si agonisi acestea mai usioru. Ba mi vine a dice, ca forte multi romani, seu din cauza, ca in tempurile trecute au fostu subjugati; seu fiindu ca nu li s'au explicatu s. Evangelia de ajunsu, au invetiatu in robia loru seu dela biserica sa se multamiesca cum se afla; sa rabde, si chiaru sa despretuiasca averea ca pre unu „Mamonu“. Asia si trebuie, candu averea este unu midilocu reu, ca la fiulu celu raticitu, inse candu este unu midilocu pentru progresare atunci ea este de recomandat, ba este neapertu de lipsa.

Noi aci nu tratamu despre averea agonisita pre cali rele, ci despre averea agonisita prin munca cu sudorea fetiei.

Domniloru! Avera unu poporu abstragendu dela facultatile lui spirituale, dela cultura lui intelectuala si morala, care fara dubietate este tesaurulu lui celu mai mare, constu din posesiuni, din provisiuni, producte, marfuri si in fine din bani gat'a.

Deca cautamu acestea la poporulu romanu din Austro-Ungaria cu parere de reu trebuie sa constatamu, ca nu aflamu nici posesiuni mari, nici producte, nici marfuri multe si mai putieni bani gat'a. Cu dorere suntemu siliti dara a recunosce, ca poporulu romanu in majoritatea lui este seracu si dupa circumstarile presinte, credu, ca cu totii ne tememu sa nu ajunga la prapastia. De acest'a, datorita nostra cea mai sacra este, sa ne interesamu cu totu dinadinsulu celu putieniu, pentru viitoriu a-i recomanda moduri prin cari sa scape din ghiarele unu monstru cumplitu: de lipsa si fomete. Scimu cu totii, domniloru, cu cate greutati si pedeci are sa se lupte si omulu celu mai inteligente, pana a ajunge la scopu neavendu avere, cate obstacule va intempina unu individuu, caruia i lipsesce pre langa avere si sciinta? Candu poporulu nostru se va bucura de orecare bunastare fi-ti siguri, ca elu va progresu mai rapede si in cultura. Romanulu incetandu de a mai fi espusu lipseloru, necasuriloru si fomei, si incependu a gusta si elu hrana sanatosu si a locui mai comod, va incepe a cugeta si la nobilarea spiritului seu, la desvoltarea facultatiloru sele, va fi mai consciu de nationalitatea sea. Lucrandu noi in directiunea acest'a, adeca: eruandu modalitati pentru ameliorarea buna-starei poporulu nostru vomu face totudeodata unu servitiu bisericeii si scolei, carea se ocupa

cu cultivarea spiritului poporulu nostru. — Vomu face pre poporu sa cunosca si sa folosasca drepturile sele politice. I vomu castiga astfelu libertate: „caci omenii nu devinu liberi, decatu muncindu, sciindu sa intrebuinteze facultatile loru, nu devinu liberi, decatu in proportiune cu acesta desvoltare. Amicii poporulu si ai libertatii dara, suntu acia, cari cauta si areta poporulu midilocele, pentru de a-lu face sa devina productivu, sa devina avutu atatu materialmente, catu si spiritualmente.“ Spre a afla atari midiloce pentru poporulu nostru, n'avemu a face alta, decatu a ne lua de modelu pre acele popore, cari in diu'a de adi escladia prin buna starea loru materiale si a studiia modulu cum a ajunsu elu la acesta buna stare si fazele prin care a trecut. Facendu acest'a ne vomu delinia unu planu, pre care urmandu-lu strictu, fara a fortia lucrulu si a face salturi mortale vomu ajunge siguru la tient'a defipta.

Dreptu acestea ve rogu pentru indulgentia spre a exprima, cate-va cuvinte specialu despre unele midiloce, cu cari aru pute poporulu nostru romanu ajunge la avere.

Midilocele principali, cari contribuescu mai multu la ameliorarea averei materiale a ori carui poporu suntu: economi'a rurala, comerziulu si industri'a.

I. Economi'a rurala se ocupa pre deoparte cu cultivarea planteloru s. e. a bucateloru a pomiloru, a gradiniloru, a arboriloru etc., pre de alta parte cu economi'a de vite. Economi'a rurala este profesiunea cea mai importanta la tote poporele cultivate. Prosperarea ei conditioneza bunastarea poporulu. Prin ea devine unu poporu independentu din afara si se consolideza in launtru, pentru ca elu insusi si produce necesariile, —

Ea ocupa imediatu mai multu de jumetate din poporatiune si celaltu restu este mediatu ocupatu prelucrandu mai departe productele brute seu negociandu-le. Mai alesu se potu afirma tote acestea in specialu despre partile principale ale economiei rurale, despre agricultura si economia de vite. Agricultura este pentru tote poporele cultivate isvorulu principalu de subsistinta. Poporele din vechime recunoscendu acest'a onorau pre fundatorii si inaintatorii agriculturii ca pre Diei: Astfelu egiptenii pe „Osiris“ grecii pre Cere, romanii pre Saturnu. Numai putieniu importanta este economi'a de vite. „Ea si cu plugaria suntu cele doue agere ale statulu.“

Domniloru! Au fostu unu tempu, candu chiaru in Europ'a omenii, cari se ocupau cu plugaria si economi'a de vite erau despretiuiti. Adi cunosce intraga Europ'a insemnatarea acestoru profesiuni. Omeni studiati si in prim'a linia guvernele se ocupa mereu ca sa aduca la perfectiune aceste doue profesii. Cauta si inventeza pre di, ce mergemu sisteme si instrumente mai perfecte spre a lucra rationalu pamentulu, pentru ca pre deoparte acest'a sa aduca roduri mai abundante, iera pre de alta parte sa nu-si pierda puterea productiva. Nisuiescu a lucra nu numai mehanice, ci a aplica si sciinta, caci numai cunoscendu agricultorulu acuratu puterile naturii, pote spera, ca va primi remuneratiune, pentru munc'a si ostenela sea. Poporulu nostru romanu si in privintia acest'a se afla in desavantagiu mare; mai intaiu fiindu-ca partea cea mai mare posedu locuri, care din caus'a positiuniloru inoportune s'au a calitatii pamentulu nu suntu tare roditorie; iera dupa acest'a fiindu-ca nici mica productivitate nu o sciu folosi, nesciindu sa lucre pamentulu rationalu; neingrigindu-lu si nutrindu-lu corespunditoriu, astfelu incatu acest'a nu-i aduce nici hran'a neapertu trebuincioasa, si este avisatu a spesu nu

numai pentru cele-lalte necesitati, cica si da banii si pentru cereale. In privintia acest'a ieta ce scrie unu economistu romanu:

„Voi economi de pamentu, cari cereti mereu, ca pamentulu sa ve dea roduri din destulu, ce dati voi pamentulu pentrucu sa ve pota da elu? Lu hraniti voi? Observati ca nu. Nu dati pamentulu nici odichna, nici repausu, nici nutrimentu si nici cultura. Nu-lu lucrati bine, nu cautati inventiunile noua. Ve multiamiti alu sgaria, a arunca semintie si a astept'a sa secerati roduri inbelsiugate. Acestea nu vinu fara a fi hranitu si cultivatu. Asociative consultati si examinati ce e de facutu, ca sa aiba munc'a vostra sporiu.“ (Va urma.)

Concursu.

La scol'a capitale normale dela biserica SS. Archangeli din Satulungu, protopresbiteratul gr. or. I-iu alu Brasiovului a devenitu vacantu unu postu invetiatorescu, pentru a carui ocupare se escrie prin acest'a concursu cu terminu pana la 25 Augustu a. c.

Salariulu anuale pentru acestu postu este 350 fl. v. a. cu prospectu de a se inmultu salariulu totu la cate cinci ani de servitiu cu cate 50 fl. v. a. pre langa indatorirea, ca pentru acestu salariu se tiena invetiatoriulu si prelegerile trebuinciose la scol'a de repetitiune.

Doritorii de a ocupa acestu postu invetiatorescu suntu avisati a-si asterne subscrisulu comitetu suplicele loru adresate catra Reverendissimulu domnu protopresbiteru Iosifu Baracu in Brasiovu, instruite in sensulu Statutulu organicu.

Satulungu in 17 Iuliu 1875.

Comitetulu parochialu alu bisericeii SS. Archangeli.

Irimie Verzea
parochu si presied.

(2—3)

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei parochiale Certesin de clas'a a III protopresbiteratul Ioagiului I se escrie concursu a trei'a ora, cu terminu pana la 17 Augustu st. v. a. c.

Venitele parochiale suntu urmatoriele:

1. Casa parochiala cu un'a gradina de legumi.
2. Unu pamentu aratoriu de 3 cara cucuruza, folosint'a fenului si pomeloru din 2 cimenterii.
3. Dela 75 case cate 2 mesuri de cucuruza cu tuleu, dela 60 case cate 40 cr. biru anuale, stola usuata, si cate o di de lucru dela tota famili'a.

Tote acestea la olala computeate in bani dau unu venitu anuale de 300 fl. v. a.

Concurentii au a-si tramite petitiunile loru la subscrisulu pana la terminulu pusu, instruite in sensulu Stat. org. si de suntu preoti, proviedute cu incuviintierea pre Ven. Consistoriu archidieceasanu.

Hondolu in 16 Iuliu 1875.

In contielegere cu comitet. parochialu.

Basilu Piosiu
protopr.

(2—3)

Concursu.

Pentru postulu de notariu comunale, devenitu vacantu in comun'a Sibieliu, scaunulu Sabiiului, se escrie concursu cu terminulu pana in 25 Augustu a. c. st. n.

Cu acestu postu e impreunatu unu salariu anuale de 300 fl. v. a., cartiru liberu in edificiulu de cancelaria, 4 orgii de lemne si alte competintie pentru scrieri private si asignatiuni de pasporte in suma aprosimativa de 100 fl.

Pre langa o pracsu de servitiu se mai recere cunoscintia perfecta a limbei romane.

Petitiunile suntu a se adresa in terminulu de susu la subscrisulu inspectoratu. Sabiiu in 30 Iuliu 1875.

Dela inspectoratul cercuale alu Salistei 3—3

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiat. toriu secundaru devenitu vacantu la scol'a confesionala ortod. orientala a comunei Purcareni, tractulu protopresbiteralu I-lea alu Brasiovului se escrie prin acest'a concursu.

Emolumentele suntu 200 fl. v. a. solvinde in rate trimestrale decursive. —

Dela concuriante se cere ca sa aiba celu putieniu 4 clase gimnasiale si atestatu de calificatiune. —

Alesulu de invetiatoriu trebuie sa servesca unu anu de proba si dupa decurgerea acestuia castigandu-si intarirea definitiva va fi indatoratu a tieni si scol'a de repetitiune, pentru carea va mai primi inca o remuneratiune anuala de 35 fl. cu prospectu de a i se inainta la 50 fl. v. a.

Petitiunile bine instruite trebuie adresate prea onorat. d. protopopu I-lea alu Brasiovului Iosifu Baracu celu multu pana la 1 Septembrie a. c.

Purcareni 25 Iunie 1875.

Comitetulu parochialu.
Ioanu Bogdanu,
parochu si presied.

(3—3)

Concursu.

La scol'a confesionala gr. or. din sub. urbiulu Brasiovului „Brasiovu-vechiu“ au devenitu postulu de invetiatoriu secundaru vacantu; spre intregirea acestuia se escrie concursu pana la 15 Augustu a. c. st. v.

Cu acestu postu este impreunatu unu salariu anuale de 200 fl. v. a. relutu de cartiru 20 fl. v. a. si doi stangini lemne de focu.

Doritorii de a ocupa acestu postu au a-si asterne petitiunile loru instruite in sensulu statutulu organicu pana la terminulu prefipfu la prea onoratulu domnu protop. Iosifu Baracu in Brasiovu.

Brasiovu 3 Iuliu 1875.

Comitetulu parochialu prin
Georgiu Persienariu,
parochu si presiedinte.

(3—3)

Concursu.

Spre intregirea vacantei parochii de a 3 clasa din comun'a Ucea-super. districtulu Fagarasiului, se escrie prin acest'a concursu pana in 24 Augustu 1875.

Emolumentele suntu:

1. Dela 145 familii cate 1 caru de lemne.
2. Dela 145 famil. cate 1 di de lucru ver'a.
3. Folosirea unu fenatiu de 2 cara de fenu.
4. Venitulu epatrafirului usitatu care tote computeate trecu sum'a de 350 fl. — v. a.

Cei cari aru dori a ocupa numita statiune parochiale sa se adreseze pana la terminulu mai susu indicatu cu concursulu loru la subscrisulu.

Avrigu, 21 Iuliu 1875.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Vasilu Maximu
Adm. prot.

(2—3)

Anunciu.

Cancelaria mea de Advocatura se afla din 1 Augustu a. c. st. n. in casa mea propria pre „pamentulu micu“ Nr. 12.

Ací se voru primi in viitoriu spre reprezentare ori-ce afaceri de dreptu, atatu civile catu si criminale, politice si urbariale. —

Sabiiu in 16/28 Iuliu 1875.

Ioanu de Pred'a
advocatu publ.

(3—3)

In tipografi'a lui W. Krafft in Sabiiu se afla de vendiare: Blanquete de „Conspectu despre schimbările obveninde in operatulu fundualu de catastru“ (Form. II la instructiunea Nr. 29294 din 1875.) Separatu in limb'a romana si germana, contiulu cu 50 cr. v. a. — Despre alte tiparituri exista unu catalogu.